

overordentlige Udgifter i Almindelighed, og deels en Sum for de forskjellige Ministerier. En æret Taler har lattet mig Bevarelsen af de Bemærkninger, som i saa Henseende ere fremkomne ved at stille det directe Spørgsmaal til mig, om det ikke var Mening, at med Hensyn til hvad der var anført paa de forskjellige Ministeriers Conti, maatte vedkommende Minister, hver især paatage sig Ansvar for Alvendelsen, medens, hvad der var anført paa den almindelige Conto, derimod kun kunde anvendes med Finantsministerens Samtykke. Den ærede Taler har grebet Tingen i sin rette Hank; det er saaledes; men jeg vil tillade mig, forinden jeg gaaer nærmere over til at anføre, hvad derved kan være at bemærke, at forudstille den almindelige Bemærkning, at man vel her har tagtaget, at Regjeringen ikke begjærer Noget, som ligner det, man i andre Lande sædvanligt betegner ved „parlamentariff Creditbevilling“ eller „hjemmelige Udgifter“, men det er dog ligefrem, at der i Aarets Løb kunne finde mange Udgifter Sted, som ikke strax kunne lægges klart for enhver Mand's Øie. Jeg haaber imidlertid, at det ligesaa lidt i det første som i de følgende Finantsaar skal blive Tilfældet i Danmark, at man, naar Finantsregnskabet skal forelægges, ikke skal see sig istand til, ialtsaad inden lukte Døre, hvis Domsændighederne ikke tillade offentligt at aflægge Regnskab for Rigsdagen, eller ialtsaad for de Statsrevisorer, som den maatte udnævne, ikke see sig istand til, siger jeg, at aflægge fuldstændigt Regnskab for enhver enkelt Udgiftspost, som har fundet Sted. Regjeringen betragter altsaa ikke Bevilligelsen af de 800,000 Rbd., ligesaa lidt som de andre mindre Summer, der ere opførte under de forskjellige Ministerier, som et Tillids-Votum; det kunne vi ikke betragte det som, thi vi have kun opført dem, fordi vi ansee dem for nødvendige, og, vil Rigsdagen ikke bevillige dem, saa finde vi os ikke foranledigede til deri at see nogen Mistillid, eller til af den Grund at takke af, men saa see vi kun deri, at Rigsdagen enten ikke troer det nødvendigt eller ikke troer, at de tilstræffelige Midler ere tilstede, for at bevillige de omhandlede Beløb. Det er imidlertid min Overbeviisning, at Regjeringen ikke let kan føres, uden

at en vis Sum Hayes til Disposition. Jeg vilde ikke have foreslaaet 800,000 Rbd., fordi jeg, i Genhold til den hele Overstigt i Budgettet, antager, at disse 800,000 Rbd. ikke ville gaae med, naar der ikke var Spørgsmaal om deraf at afholde den Deel af Erstatningen til de Egne af Jylland, som have lidt Skade ved den fjendtlige Invasion, der skal betales constant. Jeg har allerede bemærket, at det nærmere vil være at bestemme ved en Lov, hvortil Forslag skal fremlægges, hvorledes der i saa Henseende vil være at forholde, og jeg gjentager paa dertil givne Anledning af den ærede Taler, at det er en Selsfølge, at der fordres en særlig Lov for, hvormegent der skal anvendes i det af mig angivne Stemed. Forøvrigt antager jeg det ligeledes for en Selsfølge, at Intet af disse 800,000 Rbd., hvis Bestemmelse derom ikke formelig ved Lov ere givne, kan af nogen enkelt Minister begjæres anvendt, uden med Finantsministerens Samtykke. Vilde derfor de øvrige Medlemmer af Statsraadet ikke respectere Finantsministerens Veto i den Henseende, saa har Finantsministeren kun een Ting at gjøre, det er at takke af; men Finantsministeren maa være berettiget til at nægte, at anvise ethvert Beløb deraf, som Rigsdagen ikke iforveien har bestemt skal anvendes. Anderledes stille Forholdene sig med Hensyn til disse forskjellige mindre Udgifter, som ere anførte til uforudsete Gjenstande under de forskjellige Ministerier. Jeg maa da for det Første fremhæve, hvad jeg troer allerede den ærede Taler har bemærket, at det kun er i uegenlig Forstand, at flere af disse Udgifter kunne kaldes uforudsete. Mange af dem ere af den Beskaffenhed, at de kun forsaavidt kunne kaldes uforudsete som de Administrationsgjenstande, de angaae, medføre, at der hvert Aar maa være saadanne Udgifter, kun at man ikke kan paavise denne Pengendgifts Størrelse paa den Tid, Finantsloven bliver udarbejdet. Vist er det imidlertid, at der kunne komme saadanne uforudsete Udgifter, og jeg tør sige, at det er med velberaad Hu, at jeg har ansat dem til den Sum, og jeg skal gjøre Alt, hvad der staaer i min Magt, for at vise de Medlemmer af Thinget, som maatte erklære sig derimod, at det er ønske-